

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Jubileul de 50 ani al băncii „Patria“

— 50 ani de muncă, puși în slujba bisericii, școlii și neamului românesc —

Anul acesta, la 2 Mai, s'au sărbătorit 50 ani din viața unuia dintre cele mai însemnate institute pe cari le avem în Ardeal. Cei 50 ani impliniți de banca „Patria“ formează un drum lung, în care ea a desfășurat o muncă vrednică de toată lauda. Această bancă întemeiată în anul 1886 de către canonicul prepozit Ion Micu Moldovan, zis și Moldovanuț, la început numită „Cassa de economii din Blasiu“, a fost un izvor nesecat de ajutor pentru toți românii.

Banca „Patria“ din Blaj, alături de băncile „Albina“ din Sibiu, „Ardeleana“ de la Orăștie, „Economul“ de la Cluj, „Aurora“ de la Năsăud, „Mureșana“ din Reghin și altele, erau garanția vieții românești de sub stăpânirea străină. Prin ajutorul lor s'au cumpărat moșiile ungușilor de către români și tot prin ele s'a ținut trează conștiința națională a poporului român.

Iată, ce zice, fostul primministru Contele Bethlen István, omul revizionismului de mai târziu, la o adunare din 1912, ținută în județul Mureș-Turda, despre băncile românești din Ardeal.

„Ardealul este în primejdie. Pericolul îl reprezintă valahii și politica de realități, conștiință și sistematică, pe care o fac prin băncile lor... Pe baza statistică, în ultimii cinci ani, românii au cumpărat de la maghiari în 16 comitate 96 mii jugăre pământ arabil și 70 mii jugăre pășune: în total 166 mii jugăre în valoare de circa 70 milioane coroane aur. Dacă această pustiire a moștitor maghiare, datorită băncilor românești, va continua și în viitor în aceeași măsură, în curs de 30 ani, jumătate din averile maghiare din Ardeal vor fi pierdute.”

Intemeierea acestor bănci a asigurat nației românești isbânda cucerită de către deputații români în dieta ungușească, căci din fondurile lor, se susținea propaganda românească în vremurile grele prin care a trecut poporul român. Ele erau, pentru asupritorii noștri, cel mai mare pericol, de unde, după cum ziceau, le va veni perirea lor.

Marele canonic al Blajului, Ion Micu Moldovan, este considerat ca părinte al băncii „Patria“. El a simțit nevoia înființării acestei bănci, în centrul ro-

mânismului de pe vremuri care era Blajul. Datorită trudei sale, poporul român găsea la această bancă creditul necesar și ieftin. Om harnic, învățat, care a renunțat la orice pentru el, muncind numai pentru binele neamului, al poporului român, ceea ce i-a atras un nume mare, după cum i-au fost și faptele.

Iată ce aflăm într'un raport al băncii „Patria“ scris despre Ion Micu Moldovan: „Timp de 30 ani, cât a funcționat la acest institut, întâi ca director, apoi timp mai îndelungat ca preșident, și în urmă ca membru în direcțiune, n'a încetat nici un moment de-a avea foarte aproape de inimă sa soarta „Patriei“. În tot timpul, chiar și în cel al boalei sale, se interesa atât de mult de binele „Patriei“ sale; încât aproape nu era zi în care să nu cerceteze institutul, sau cel puțin să nu se informeze despre mersul afacerilor“.

Cu adevărat Ion Micu Moldovan a fost părintele băncii „Patria“, unde el a depus munca neobosită a întregii sale vieți.

Din primul comitet de conducere, ales la 1886, din care făcea parte Ion Micu Moldovan, astăzi mai trăiește Il. Sa Iosif Hossu, canonic mitropolitan, Iuliu Brut Hodoșiu, fost director timp de 32 ani, Iuliu Brendușian fost funcționar, Ion F. Negruțiu director pensionar al Școlii Normale de Inv. din Blaj și fostul avocat al băncii Dr. Iuliu Maniu.

Dealungul celor 50 de ani de viață, banca „Patria“, a donat sume însemnate pentru biserică și școală. Astfel încă din primul an al existenței sale, 1886, și până în anul 1899, a donat 8.983 fl. valoare aur, iar din anul 1900—1919 a donat 106.796 coroane, ajungând donațiile sale la sfârșitul anului 1930 la 463.426 lei. De toate aceste sume însemnate s'au împărțit Casina română, școlile și orfelinatul din Blaj și Brașov, alături de Fondul Cultural al Mitropoliei din Blaj cu 25.000 coroane, Institutul Recunoștinței și Biserica parohială greco-catolică din Blaj cu 200.000 lei în părți egale.

Pentru procurarea materialului de construcție banca „Patria“ înființează

societatea „Plugarul“, desființată în 1930 și societatea industrială „Vulcan“ pentru fabricarea cărămidei și țiglei necesare deasemenea construcției, care funcționează și azi. Pentru procurarea de mărfuri întemeiază societatea „Consum“.

Precum vedem, banca „Patria“ nu s'a mărginit numai la acordarea de împrumuturi, ci ea a căutat a veni în ajutorul nevoiașilor și pe altă cale.

Legile cari au fost votate, mai ales ultima lege a conversiunii, a adus băncii pierderi foarte mari. Aceste pierderi reprezintă aproape 26 milioane lei, capital rămas în mâna agricultorilor pentru vecie.

Astăzi banca „Patria“ în socotelile sale prezintă o situație îmbunătățită, dat fiind, că toate datoriile ei s'au regulat pentru totdeauna.

În modul acesta banca „Patria“ întemeiată de marele gospodar și canonic blăjan Ion Micu Moldovan, în scurt timp își va putea recăștiga tot ceea ce a pierdut ca încredere și capital.

Întărită în modul acesta cu noi forțe, nu peste mult va putea pune în mâna românilor capitalurile necesare, în condițiuni ușoare (cu dobânzi mici), pentru ca astfel să-i ferească de ghiarele băncilor speculatoare.

Banca „Patria“ din Blaj urmează calea arătată de înaintașii ei, datorită conducătorilor ei, crescuți în spiritul tradițional al Blajului.

Cu mândrie trebuie să spunem, că ea este singura bancă românească din țară, care are toți acționarii români cât și toți deponenții, adunați din toate părțile Ardealului, din Câmpia Olujului, din valea Târnavelor cât și din munții Apuseni.

Români de pretutindeni, aveți în fața voastră 50 ani din viața unei bănci românești. O viață închinată binelui obștesc, neamului asuprit de vechii stăpânitori, alături de care aceste bănci au suferit pentru românismul propovăduit de ele și prin ele.

Păstrați cu mândrie și sfințenie încrederea în aceste bănci puse în slujba neamului românesc, căci aveți trecutul lor plin de fapte mărețe, care a dus la mântuirea acestui neam, realizându-se gândul de mult dorit, unirea cea mare, sfântă și veșnică.

Prof. Olimpu I. Barna

Căsătoria civilă și căsătoria religioasă

De o vreme încoace s'a introdus și la noi în România așa-numita *căsătorie civilă*. Statul adevărat nu recunoaște și chiar pedepsește căsătoriile cari nu s'au încheiat în fața matriculantului civil. Prin aceasta statul a degradat căsătoria sacramentală la un simplu contract ca ori care altul de vindere cumpărare.

poate cununa pe nimenea până nu produce actul dela oficial stării civile, fiindcă așa e legea și altfel s'ar expune la pedeapsă grea; căsătoria civilă însă o consideră numai ca o formă seacă dar prescrisă și poruncită prin legile statului, drept un contract ca oricare altul, drept o înregistrare în matricola civilă, și atât.

pe credincioșii legați numai prin acest Aceasta a spus-o foarte clar, atât Papa Pius IX, într-o vorbire a sa ținută la 27 Septembrie 1852, cât și Papa Leo XIII., în enciclica sa »Arcanum« din 10 Februarie 1880.

Ochiar de aceea e mare păcat dacă un bărbat și o femeie, după așa-numita căsătorie civilă trăiesc împreună, înainte de a fi primit binecuvântarea preotului. Unii ca aceștia trebuie să se spovedească și să se despărtească de pat și de masă, înainte de a încheia căsătoria bisericească, altfel nu-i poate deslega preotul.

De aici urmează că sunt atâția înși astăzi cari, despărțindu-se adevărat divorțând, s'au cununat de două-trei ori la civili, așa că numai Dumnezeu știe câte păcate fac și a câtea

Iată câteva porunci din sf. Scriptură cari arată, ce mare păcat este divorțul:

1. „*Celor căsătoriti poruncesc, nu eu, ci Domnul: muierea de bărbat să nu se despartă; iar de se va și despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul pe muiere să nu o lase*“ (1 Cor. 7, 10—11).
2. „*Muierea cu bărbat legată este bărbatului până când trăiește el, din lege; iară de i-a murit bărbatul ei, s'a deslegat de legea bărbatului. Drept aceea, trăindu-i bărbatul ei, precurvă se cheamă de este cu alt bărbat; iară de va muri bărbatul ei, slobodă este de lege, ca să nu fie ea precurvă, fiind cu alt bărbat* (Rom. 7, 2—3).
3. „*Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă... Oricine-și va lăsa muierea și va lua alta, precurvește cu ea. Și muierea, de-și va lăsa bărbatul său și se va mărita după altul, precurvește*“ (Marcu 10, 9 și 11—12).
4. „*Tot celce-și lasă muierea sa și iea alta, precurvește, și celce iea pe cea lăsată de bărbat, precurvește*“ (Luca 16, 18). Canonul 48 apostolic poruncește așa: „*Dacă vreun mirean, pe a sa muiere lepădându-o, pe alta va lua, sau pe cea de altul lepădată, să se afurisească*“. Acelaș lucru îl poruncesc toate săboarele (conciliile) vechi; acelaș lucru sfinții părinți, în frunte cu sf. Vasile cel Mare, sf. Ioan Gurădeaur, sf. Augustin, sf. Ieronim și aproape toți sfinții.

Prin urmare celce încheie numai căsătorie civilă, ca pe urmă să poată divorța

după plăcere, păcătuiește greu și este afurisit de biserică și excomunicat adevărat dat afară. Pe unii ca aceștia biserică adevărată nu-i poate deslega dacă se spovedesc până nu făgăduesc că vor trăi din nou viață cinstită, nu-i poate împărtași, nu-i poate îngropa, nu-i poate primi nici de nași la botez, nu-i poate nici cel puțin stropi cu apă sfințită la Bobotează, peștrucă sunt dați afară din biserică, excomunicați și afurisiți.

Ceice s'au căsătorit la civili, sunt dator să aducă preotului adevărată despedească căsătoria civilă și apoi să se cunune bisericește.

Cununia bisericească începe cu psalmul 127: »Fericiti toți ceice se tem de Domnul«, prin care se arată minime că baza și temelie vieții casnice este încrederea de Dumnezeu. Urmează apoi ecclésiasticul cca mare, în care preotul cere de la Dumnezeu toate binecuvântările asupra mirilor și împlinirea tuturor cererilor spre mântuire. După trei rugăciuni mai lungi, care preotul se roagă pentru viața pașnică lungime de zile, minte întreagă, iubire unul către altul, dar de prunci și totuși bunătățile, preotul li încununează, prin ceace arată că legătura lor sufletească de soți de căsătorie este recunoscută de biserică, în mod public. Mirii poartă cunună pe cap, asemenea regilor, fiindcă și ei sunt regi în familia lor. Cununiile sunt făcute de obicei din frunze de viță de vie, ca să se arete că din această căsătorie au să răsară fii, ca și din vița de vie strugurii, și, precum din rodul viței de vie se preface sângele Domnului, și din fii cinstiți și binecrescuți fii și moșteni ai împărăției ceriurilor. Aceea însemnătate o au și florile din cunună. Precum se unesc într-o cunună atâtea și atâtea flori, așa trebuie să se unească și simțămintele mirilor. Și precum din fructe se fac fructele, așa și din căsătorie se nasc fiii.

După aceea cantorul le citește apostolul, iară preotul evanghelia, ca să

Foia „UNIRII POPORULUI“

Sf. Pascu

(Continuare și sfârșit)

Pascu, păstorul cel sfânt, își mai făcuse și-un altar, pe care deasemenea-l purta tot cu sine. Asta-i era bătăla Scobise în ea chipul Precuratei, iar în vârful li țepenișe o cruciuliță. Când numai i-se putea, implanta bătăla aceasta în pământ, — de regulă sub vre-un arbore frumos — și apoi se da rugăciunii su atâtea căldură, că adesea era răpit în afară de sine și nu odată a fost văzut plutind în aer. În smerenia sa, sfântul suferia mult dacă se întâmpla se bage cineva de seamă lucrul acesta.

Bătăla aceasta, de care Pascu se folosea ca de-un altar, lui Dumnezeu i-a fost foarte dragă. Pe câmpiile întinse ale Spaniei, ce e drept, este apă pentru turme, dar fântâni și izvoare cu apă limpede, proaspătă, sănătoasă nu se prea aimesc, așa că în căldurile cele mari păstorii deseori trag rău de sete. Mizeria aceasta le-a stors odată vorbe grele de amărăciune. Pascu le-a dat sfatul să-și implante bătăle în pământ și îndată are să țâncească apă de beut. Vezi bine că s'au grăbit cu toții să facă așa. De apă însă nici vorbă! Pascu s'a mirat mult cum se poate una ca asta. Și-a implantat și el bătăla în pământ, și numai deodată a izvorit apă. To-

varășii îl bănuiau că el știuse de mai înainte cum să scoale apă de acolo. S'au sosit deci să-l chema a doua zi într-o lună îndepărtată, nisipoasă, și i-au rugat să le scoată acolo apă de beut. Abia și-a înfipt Pascu bătăla în pământ și un izvor cu apă sa lacrima a și izbucnit din adâncimi necunoscut. Păstorii se minunau de ce vedeau; el însă nu. El știa totul de foarte firas, odată ce așa voia atotputernicul Dumnezeu să se întâmple.

Bucuria lui cea mai mare era să-i legăduie stăpânul s'asculte sf. liturghie și în zile de lucru. Cu astfel de prilejuri nu mai era să afărăsească cu închinarea sf. Taine euharistice și numai cu greu se deslăpnea de Casa Domnului și de înăperea ei sfințită și sfântă. De prisos să se spună că stăpânului său îi purta recunoștință neșarmurită pentru grația aceasta mare.

Una din grijiile cele mai chinătoare a lui Pascu era aceea: nu știa cumva turma sa să pască pe locuri străine, ori să prisinuiască daune în sămănături străine. Și totuși l'a ajuns într-o noapte și pascostea asta. Mare beica pentru o conștiință ca a sa. Abia s'a luminat de ziuă și a chemat oameni să prețuiască paguba și a făgăduit proprietarului că are să îndrepte totul îndată ce-și capătă sămbria. După câțva timp s'a prezintat, punctuos, la păgubă, și-i plătească cât se hotărise. Acela însă n'a primit nici un ban despăgubire, pentru că, după cum spunea dânsul, tocmai bucată pășună a

rodit mai bine ca toate celelalte holde de sale.

Pe vremea scoarșii lui, Pascu totdeauna lua cu sine seacă și ajuta când într-o holi când într'alta, ca în felul acesta să îndreptă pascostea și să se va fi întâmplat cumva s'o fi oile fără știrea lui.

Pe cât de nevinovat și de iubitor de dăvr era Pascu, tot pe atât era și de curioasă dintr-o vorbă neșpălată, o glumă neștrălată, făceau să fugă cu scârba. Mai bine s'ar fi lăsat tăiat bucățele, decât să-și murdărească buze cu vre-o minșionă. „Intr'adevăr așa-i!“ Adică i-a fost „jurământul“ cel mai greu și la el era pânia mai mult sa jurământul judecătoriei pentru unii oameni fără conștiință. Atingerea celorlalți păstori i-a căuzat multă amărăciune pentru că aceia injurau și se jurau de mult ori; minșeau adesea și se înșebau la vorbă ușuratică; se găleveau între ei și se dușmăniiau. Pascu li sfătuia spre bine și-i împăcinea câteodată, dar bunețele tovarășilor nu erau de lungă durată. Asta-l întrista grozav. Credea, că o mare parte din vină e a lui și așa e părtaș și el la toate vătămările câte-l adus lui Dumnezeu fără ca dânsul să le împiedice. Imprejurarea aceasta a contribuit mult la întărirea hotărârii sale de a se retrage eu totul din lume, ca să-și mântuiască sufletul. După rugăciuni și posturi lungi și stăruitoare în așteptarea că printr'asta împlinește voia lui Dumnezeu, la vârsta de douăzeci de ani,

uite că de aici înainte, cununăți fiind, cea dintâi datorie a lor este ca, mergând regulat la sf. biserică, să asculte minunatele învățături ale bisericii și să le urmeze.

Urmează gustarea din păharul comun, un obicei vechi jidovesc, care arată că ei de aici înainte au să trăiască împreună și laolaltă să-și împărțească atât fericirea cât și nenorocirile. La jidovii cei vechi mirele, după ce a beut vinul, sparge păharul, ca să arete că toate cele pământești sunt trecătoare.

Incepând cantorul să cânte: »Isaia dăntuește«, preotul, luând cădelnița în mână, îi poștește pe miri să-l urmeze, înconjurând sfintele mese, închinându-se și sărutând slintele icoane și evanghelia, ceea ce arată marea bucurie ce o are biserica văzând că mirii s'au supus voinței lui Dumnezeu și că din această căsătorie se vor naște fii cari vor fi podoabe ale bisericii. Cântarea: »Isaia dăntuește« arată bucuria prorocului Isaie, care prevăzând că Precurata Vergură Maria va avea prunc în pântec, pe Emanoil (care nume înseamnă: cu noi este Dumnezeu), adică pe Isus Hristos, a dăntuit de bucurie. Așa dăntuește și biserica, pe care o reprezintă preotul, împreună cu mirii, știind că și din această căsătorie se vor naște fii.

Mai cântă apoi cantorul pe glas șapte, la al doilea încunjur, și: »Sfinților martiri, cari bine v'ați nevoit și v'ați încununat, rugați-vă Domnului, să se măntuiască sufletele noastre«, ceea ce înseamnă, cât de mult țin la căsătoriile creștine și sfinții martiri cari s'au încununat cu cununile strălucitoare ale muceniciei. Indată după dăntuirea și marea bucurie a lui Isaia, biserica le aduce aminte mirilor de sfinții martiri, cari atâta au suferit, ca să nu-și uite nici mirii că și ei au să sufere multe pe pământ, să sufere însă cu tărie, ca și sfinții martiri, pentru că numai așa vor putea fi și ei încununăți în lumea cealaltă.

Pe urmă, la încunjurarea a treia, se cântă tot pe glas șapte, și: »Mărire ție, Hristoase Dumnezeule, lauda apostolilor și bucuria martirilor, a cărora predicare este Treimea cea de o ființă«. Precum este Sfânta Treime una, sfântă, de o ființă și nedespărțită, tot pe atât de una, sfântă, de o ființă și nedespărțită trebuie să fie și treimea pământească: soțul, soția și copiii născuți dintr'înșii.

După încunjurare, preotul iese cunu-

intrat în tagma călugărească a sf. Francisc de Assisi, fiindcă aci putea să fie sărac și să rămână sărac și pe mai departe, ca pășaci.

În tagma aceasta a și trăit, până la capătul zilelor sale. A devenit un sfânt mare și Dumnezeu a săvârșit prin el multe minuni, atât fiind în viață, cât și după moartea lui.

Tu însă poți fi sfânt, iubite tinere, dacă urmezi pilda sfinților; pe unu' într'una, pe altu' într'alta. Așa, bunăoară, propune-ți acum că astăzi vei încunjura și cel mai mic păcat, ca sf. Păscu. Și dacă vei fi ispășit, cugetă-te ca el: Dumnezeu e lângă mine; mă vede și trebuie să mă pedepsească, dacă-l vatăm. Ispășește-ți conștiința seara înainte de culcare, nu omnia ai vatămat pe Dumnezeu cu ceva peste zi cu știința și cu voința. Cere-i apoi iertare și milă, ca în ziua următoare să poți fi mai bun înaintea feții Sale*).

* Din broșura ce se află sub tipar: *Floricele din Raiu*, de P. Fr. Hattler S. I., în românește de Marin Barbu-Bănățeanu.

nile de pe capetele mirilor și-i binecuvântă mai întâi pe fiecare în parte, cu câte o binecuvântare specială, și apoi pe amândoi împreună zicând: »*Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumneșeire și împărăție, să vă binecuvinteze și să vă dea lungime de viață, prunci buni, sporirea vieții și a credinței, și să vă umple de toate bunătățile cele de pe pământ; să vă învrednicească și desfătării celor făgăduite; pentru rugăciunile sfintei Născătoare de Dumneșeu și ale tuturor sfinților*«.

După aceea — cel puțin așa e scris — preotul intră în altar și se roagă pentru ei și, după ce ei se sărută între dânșii, preotul face deslegarea deplină zicând: »Celace cu venirea sa în Cana Galileei a arătat cinstită nunta, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Precurarei Maicii sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților împărați Constantin și Elena celor de Dumnezeu încununăți și întocma cu apostolii, ale sfântului marelui martir Procopiu și ale tuturor sfinților, să se îndure spre noi, să ne măntuiască, ca un bun și de oameni iubitor«. Sf. Constantin și Elena se consideră ca patronii cerești ai mirilor, tot asemenea și sf. mucenic Procopiu, fiindcă pe 12 mirese, îmbrăcate de nuntă, le-a chemat la nunta cerească și acelea au suferit mucenicie pentru Hristos.

Părintele Iuliu

Catedrala ortodoxă dela Satu Mare. Citim în ziare că sunt mari frecări în sânul episcopilor ortodocși din Satu Mare, în ce privește zidirea noii catedrale ortodoxe. Unii sunt de părerea să se zidească o biserică mai mică, dar destul de încăpătoare pentru numărul credincioșilor ortodocși. Alții cer să se zidească o adevărată catedrală, în care să încapă zece de mii de credincioși. Părerea noastră este că, ori vor zidi una mare, ori una mică, tot pe banii țării, și nu pe a credincioșilor ortodocși din Satu Mare o vor zidi, deci facă-o, cât mai încăpătoare și mai frumoasă.

Știm că înainte de războiu în Satu Mare se numărau cam 35—40 credincioși ortodocși. Acuma, cu regășenii cei mulți cari au tăbărit în Ardeal, vor fi vreo mie, poate și mai mulți cu câteva sute. La Târgu Mureș însă unde în 1900 erau 60 suflete ortodoxe, iară acuma de curând s'a zidit o adevărată catedrală ortodoxă și încă în mijlocul pieței, chiar în fața bisericii rom. catolice, au fost, după mărturisirea unui domn care anume a intrat și i-a numărât, 25, zi douăzeci și cinci de credincioși într'o seară la denliile din săptămâna mare a anului acestuia. Faceți socoată și dați-vă seama, câți vor putea fi de față la denli în viitoarea catedrală ortodoxă dela Satu Mare? Dar poate episcopii își fac socoata altfel, că adică vor trece dela noi la ei cu sutele chiar cu mii. Se poate, ce nu se poate astăzi? Îl facem însă atenți că Sătmărenii țin mult la biserica lor strămoșească și nu le prea plac ciolanele.

Intrunire colegială. Absolvenții liceului »Sf. Vasile« din Blaj, promoția 1936, sunt rugați a lua parte la întâlnirea colegială de 10 ani dela absolvirea liceului, fixată pe ziua de 16 Mai a. c. Programul întrunirii începe dimineața la ora 6,45.

O frumoasă sărbătorire

Clippe însemnate din viața unei țări, a unui popor sunt sărbătorile, totdeauna, cu cea mai mare cinste. În aceeași măsură, faptele vrednice din viața diferiților oameni sunt sărbătorite, dându-l drept pildă pentru generațiile viitoare.

Oamenii cari se fac vrednici de aceste sărbătoriri, sunt oamenii muncitori, cari de-a lungul vieții lor, nu au căutat altceva, decât a-și face pe deplin datoria în locurile unde au fost puși.

Nu au căutat onoruri, decorații, ci s'au mulțumit a trăi în cercul lor de muncă, aducând însemnate servicii țării, națiunii din care fac parte. Prin muncă și realizările lor au adus întărirea și înaintarea țării.

Unul dintre acești oameni, este și *Păr. Profesor Iuliu Maior*, directorul școlii comerciale superioare de bălești din Blaj și redactorul gazetei »Unirea Poporului«, care în decursul vieții sale nu a căutat altceva decât a munci, a munci în ogorul Domnului, al școlii și al scrisului. Așa l-a găsit ziua când a împlinit cincizeci de ani de viață.

Cincizeci de ani din viața unui om este o clipă însemnată, așa că profesorul școlii comerciale de bălești, au căutat a da cinstea cuvenită acestei mărețe zile. Astfel în seara zilei de 30 Aprilie, *păr. profesor Iuliu Maior*, a fost sărbătorit, cu o deosebită cinste, printr'un praznic, dat în onoarea Domniei Sale, de către profesorii școlii, alături de care muncește în ogorul ei. Iar drept simbol al dragostei ce-l poartă, profesorii l-au dăruit o frumoasă cruce de argint, având scrise pe ea, următoarele cuvinte:

»Iubitului nostru director Iuliu Maior, pentru cincizeci de ani de viață, închinăm unei munci cinșite și neobosite«.

Muncă depusă pentru binele Patriei, fapte cari au răsunat adânc în sufletele celor ce l-au sărbătorit, pentru tot ceea ce a lucrat, în mod neobosit, în via Domnului, în ogorul școlii și al scrisului.

Fapte cari vor rămâne de-apururi vii, formând pildă de viață plină de muncă pentru tot ceea ce-i sfânt și frumos.

O. I. B.

„Astra“ la sate

Despărțământul Blaj al »Astrei« a continuat duminica trecută cercetarea unor din cercurile culturale de pe teritoriul său. Membrii dela centru și-au jertfit zingura zi liberă din săptămână, coborînd cu drag în mijlocul poporului.

În com. *Spătac* și *Măndrade* au fost dăi *Dr. Ion Bianu*, vicepreședinte al Desp. și *Traian Boeru*, consilier agricol, membru în comitet. În cea dintâi, unde s'a ales și președinte în persoana *păr. Moise Sârbu*, a vorbit mai întâi d. Dr. I. Bianu, lămurind ascultătorilor rosturile »Astrei«, și dându-le diferite sfaturi juridice și administrative. D. consilier Boeru a vorbit despre »creșterea vitelor«, arătând, cum pot fi nutrite foarte bine cu plante speciale ca soia, din care a și împărțit, gratuit, sătenilor, o feldără. A vorbit apoi despre »cultura pomilor«.

În Măndrade d. consilier Boeru a spus aceleași folositoare lucruri ca și la Spătac.

În com. *Cisteiu* au fost dăii *E. Nireșteanu*, *Traian Jacodi* și *Ioan Oltean*, profesori la Școala Comercială de băești din Blaj. În fața ascultătorilor cari au umplut școala, d. Nireșteanu a vorbit despre »Rolul »Astrei« înainte și după războiu«, d. Jacodi despre »Cooperatie și asociațiuni economice«, iar d. Oltean despre »Bancă populară«.

În com. *Spini*, d. prof. *Virgil Stoica* a

vorbit despre „Eroii neamului“, iar d. prof. Ol. I. Barna despre „Cooperativa de lapte“.

În com. Șona, unde majoritatea locuitorilor sunt mioritari, s'a înființat acum cercul cultural al „Astrei“, în frunte cu următorul comitet: Președinte: Traian Radu, notar; vicepreședinte: Cristea Gheorghe; secretar: Ciulea Gheorghe, inv.; casier: Picu Ilie; controlor: Mărginean Ion; bibliotecar: Ciulea Gheorghe inv.; econom: Popa Vasile; membrii în comitet: Vasile Fleșeriu, Fărdian Nicolae și Nuțu Axente. Alegerea comitetului s'a făcut, de față fiind și p. gr. sat. Negrea din Băleaciu, administratorul parohial al comunei, reprezentanți ai Despărțământului fiind d. Virgil Stoica, prof., care a vorbit despre „Astra și rosturile ei“, și Ol. I. Barna prof. care a vorbit despre „Casa Națională de economii“.

Vești din Șercaia

Producțiuni teatrale

Subcentrul de pregătire preșcolară Șercaia, cu concursul Societății tinerilor români uniți, de sub conducerea părintelui Valeriu Crișan și a corului tinerimii române, a aranjat o producțiune teatrală în sala de festivități a primăriei din localitate. Corul a cântat diferite cântecuri populare și naționale. S-au declamat poezii patriotice, iar după aceea s'a jucat piesa „Stăpînii satului“ de inv. Petre Orlan din Orlat, o piesă, care zădărnicește obiceiurile orășenești, înșelăpănite și în viața satelor noastre românești. În rolurile principale au jucat bine tinerii: Gheorghe Prună, Anisa Zară, Olivia Muntean, Augustina Muntean elev de liceu, etc. S'a jucat apoi piesa „La Turcu Măgurela“, de V. Alexandri. La sfârșitul programului d. inv. Septimiu Tunsou, conducătorul corului și comandantul subcentrului P. P., a mulțumit părintelui Valeriu Crișan, care a instruit pe tinerii diletați și pe cei cari au declamat poezii, aranjând dănsul în fiecare an mai multe producțiuni teatrale în favoarea diferitelor societăți românești din localitate. După producțiune a urmat dans până în zori.

Develirea monumentului eroilor

În ziua eroilor, în curtea bisericii greco-catolice din Șercaia, se va develi monumentul eroilor români din Șercaia, morți în războiul 1914-1918.

Pe acest monument sunt scrise numele celor 26 soldați și civili români din Șercaia, morți în decursul războiului, fie pe câmpul de luptă sau în internare, sau uciși de soldații unguri. Tot pe acest monument se vor scrie numele celor 7 soldați români cari în ziua de 21 August 1916 au format prima patrulă românească intrată în comuna moștră, care patrulă a fost atrasă în cursă de un șar și spanându-le să se ascundă în biserica Sașilor fiindcă e în apropiere o patrulă ungurească, s'au așezat acolo, iar acest șar i-a denunțat apoi armatei ungurești care era în retragere și au fost omorâți cu toții în biserica sașilor. De asemenea se vor scrie și numele alor doi soldați români, morți în 9 Septembrie 1916 și înmormântați lângă acest monument. Cuvântul

festiv îl va rosti preotul greco-catolic Valeriu Crișan, iar alți intelectuali vor vorbi în numele armatei și a autorităților administrative.

Cerc cultural Inv.

Învățătorii, aparținători cercului cultural Pârâu, de sub conducerea dlui inv. dir. Mateiu Boamfa, au ținut o ședință în comuna vecină Hălmeș. Dna Eugenia Tunsou, com. grădinei de copii din Șercaia, a dezvoltat o lecție practică vorbind despre culorile verde și portocaliu, iar dna inv. Iustina Cosma din Hălmeș a vorbit despre educația morală în școală și despre educația religioasă. La șezătoarea pentru popor au vorbit d. inv. Tr. Ciomașiu din Veneția de jos, despre relațiile cari trebuie să existe între diferitele neamuri din aceeași țară, iar dl. Ștefan Markoș a vorbit usgurește despre stupărit. D. inv. Mărioara Marhană și I. Albu au exersat cu elevii diferite cântecuri, poezii și o piessă teatrală, precum și jocuri naționale.

Bălcu anual

Târgul de vite la Șercaia, se va ține în ziua de 8 Maiu, iar târgul de marfă în 11 Maiu, și în 10 Maiu, cumă greșit s'a publicat în unele ziare și călindare.

Culturale

Societatea română de fanfară „Armonia“ din Șercaia, de sub conducerea dlui inv. Septimiu Tunsou, procurându-și acum instrumentele necesare cari au costat 58 mii lei, și-a început activitatea, împlinindu-se astfel o dorință exprimată și susținută de ani de zile de Români șercaieni în frunte cu preotul lor Valeriu Crișan, de a avea un învățător cântăreț, care să poată instrui o fanfară românească, putând astfel să țină și Români pas cu concuitorii lor sași.

Correspondent

Din Holod (jud. Bihor)

În 26 Aprilie a. c., a avut loc în comuna Holod jud. Bihor a IV-a ședință a „cercului agrar din Holod și împrejurimi“ sub președinția dlui Alexandru Văcărescu în cadrul unei grandioase serbări culturale-religioase.

Țărani și țemei, băieți și fete precum și cărturari din localitate și satele vecine, în frunte cu părinții suferinți, au avut un bun prilej de a se sunaște și îmbrățișa suferința. Ședința s'a ținut în surtea școlii unde s'a aranjat o scenă.

Cuvântul de deschidere l-a rostit președintele: dl Alexandru Văcărescu vorbind despre pașea lui Hristos.

Corul școlărilor locali, sub conducerea dlui inv. dir. inv. dl Ioan Tamaș, a mulțumit toate așteptările.

Străluaita conferință despre „St. Cruce“ a dlui Florian Leusa dir. inv. în Vintiri a fost ascultată cu multă atenție. Ea ne scoate în lumină învățăturile ce se pot desprinde din „St. Cruce“.

Conferențiarului i-s'a făcut o frumoasă manifestație de mulțumire din partea publicului care l-a ascultat cu multă atenție.

Urmază apoi poezii, dialoguri ș. a. cari dovedesc munca și jertfa ce se depune pe altarul culturii neamului în școala primară din Holod de sătră conducătorul ei: dl Ioan Tamaș dir. inv.

Remarcăm conferința pilduitoare a dnei învățătoare din Vintiri: Mărioara Muntean trădând despre: „datorințele creștinului față de Dumnezeu, față de sine însuși combatând concubinajul — și față de desaproapele“.

Frumos a fost dansul: „Sultana“ mișnat jucat de elevii și elevele conduse de dna în-

vățătoare Eugenia Solomie, stărnind acest dans ropote de aplauze foarte meritate.

Printr'o frumoasă și însuflețită cuvântare arătat pe scurt activitatea rodnică depusă de harnicul dir. inv. dl Ioan Tamaș și de doamna Eugenia Solomie pentru pregătirea acestei serbări reușită din toate punctele de vedere.

Aduse omagii bizmeritate distințelor conferențieri Mult Oa. doamnă preoteasă Maria Muntean și dlui Florian Leusa pentru frumoasele învățături date sâtenilor, rugând pe toți cei de față să mai participe la asemenea șezătoare și serbări.

S'a oficiat apoi o sfântă slujbă religioasă în biserica parohială din loc. Interiorul bisericii strălucia de ghirlandele și cununile de flori cu cari această sfântă casă a Domnului era frumos împodobită în urma muncii neobosite a Păr. Victor Ghergar și a Mult Oa. Dnule familii, iar pe de altă parte răzuna de cântările minunate date de preoții acestui cerc ridicând atât de mult frumusețea sfintei slujbe „Binecuvântarea Euharistică“, de păreau că se înălțau spre Troanul celui Prea Înalt. Răspunsurile le-au dat cu multă măiestrie și priisărire: agricii din Holod și Vintiri.

În cuvinte înalțate pline de învățăminte religioase intră preot din Moșat: Păr. Eugen Pantea a predicat despre: „Credința vie“. A mirabilă predică a fost ascultată cu religiozitate. Simțea fiecare ascultător cum trece prin ei un fior de căință, de hărănire și spre încep o viață adevărat creștină.

Ne-au înscăntat apoi muzica melodioasă la ghergi, cari porcesu dela agricii din Moșat condusi de: badea Eugen Pantea — tatăl vișleului preot d'acolo.

Agriicii intelectuali au fost poștizi dl Păr. Victor Ghergar în casa Dnule parohiale. Mărită va războia neamului și în celelalte holodeniilor și a celor din împrejurimi, cari au fost aici.

Alexandru Văcărescu

Școala pe drumuri noi

Se pun străduințe din toate părțile în cămăratul să fie lărat mai rațional, cu metode și metode noi, pentru ca să producă mult. Se caută să se înșelămățeze sâmbăntă pe țivită locului, așa: care crește mai bine pentru ca roada să fie mai îmbelăugată.

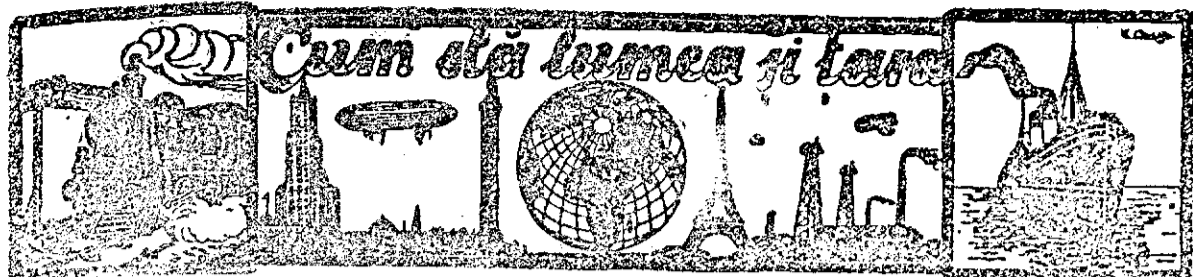
Școala primară a început să fie mai mult o școală agricolă. Cunoștințele din cârți sunt tot mai des împreunate cu lucrări în câmp. Mai nou, Ministerul Instrucțiunii a dat o hotărâre, prin care invită pe directorii învățătorii școlilor primare să lase cu copiii plivitul sâmbănturilor, pe terenul școlii în întâi și apoi pe al văduvelor și invalizilor de războiu.

Sunt obligați apoi ea, împreună cu elevii din clasele III-VII să curățe și să îngrijă pomii, mai întâi pe cei din grădini școlii ale satului și apoi pe cei din grădini văduvelor și invalizilor de războiu.

Directorii și învățătorii vor sta mereu în mijlocul elevilor, explicându-le, cum să lucreze și arătându-le foloasels ce vor urma de la munca lor. În felul acesta se vor pregăti pentru glia țării muncitori cu cunoștințe noi, cari vor ști scoate din ea mai multă bogăție, contribuind astfel în înșelămățea țării.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Italianii sunt la porțile Addis-Abebei

Negusul a părăsit țara împreună cu întreaga familie — Cete de revoluționari au jefuit și au aprins Capitala

Impăratul Abisiniei avea de gând să poarte lupta cu italienii încă multă vreme. Căci chiar după ce Addis-Abeba ar fi fost cucerită, o mare parte a țării rămânea liberă. După una din ultimele lupte, Negusul s'a refugiat într-o mănăstire. Italianii au dat de veste de culcușul lui, și Negusul a trebuit să plece. A scăpat ca prin minune de bombe aruncate de aviatorii italieni. În drumul acesta, Negusul a suferit și din pricina unor triburi răsculate. Văzând că are de luptat și cu triburi dinăuntrul țării, Negusul a început să-și piardă încrederea. Într'un sfat ținut după aceea, mai mulți șefi de triburi au spus că nu mai luptă.

Negusul a părăsit capitala

Văzând că mai mulți conducători de oaste nu mai vreau să lupte, și știind că alte triburi sunt răsculate, Negusul s'a hotărât să părăsească capitala. A chemat pe miniștri și le-a spus că toate puterile sale trec asupra lor. A început apoi să se împacheteze de plecare. Înainte de a părăsi capitala, Negusul a dat ordin ca porțile palatului să fie deschise, iar poporul să fie lăsat să intre și să ia tot ce găsește acolo. Aceasta era Vineri, în 2 l. e.

Sâmbătă în 3 l. e., Negusul a ajuns la Djibuti, capitala unei colonii franceze. Înaintea trenului său era trenul cu bagajele. Italianii au aruncat bombe în primul tren, crezând că acolo se află Negusul.

Din tren a coborât mai întâi împărăteasa, învăluită în voaluri mari de doliu și părea zdrobită de durere. A coborât apoi Negusul, cu capul descoperit, îmbrăcat în haine albe, pe deasupra cu o mantă cenușie, semn de doliu. Ultimul a coborât prințul moștenitor. Cât ce s'au coborât, un italian a vrut să-i fotografieze. Câțiva abisinieni cari erau pe acolo însă, l-au fugărit pe italian. Luniă trecută, întreaga familie imperială s'a urcat pe un vapor englez și a pornit, după cum se crede, spre Palestina.

Capitala jefuită și aprinsă de revoluționari

Îndată după plecarea Negusului din Addis-Abeba, au plecat și miniștrii, în automobile. După plecarea lor a izbucnit imediat revoluția. Au năvălit în oraș cete de bandiți cari au început să jefuiască, să aprindă și să omore pe cei cari li-se împotriveau. Au fost jefuite mai întâi prăvăliile europenilor. S'au văzut pe stradă femei purtând în cap pălării tari, luate din prăvăliile europenilor. Revoluționarii aveau și

arme, chiar și mitraliere. Se vedeau printre ei și soldați, cari au fugit din front.

Palatul imperial, casele negustorilor și alte clădiri au ars până în temelii. A ars mai mult decât a treia parte din capitală.

După o zi de jaf, revoluționarii s'au împărțit în două oaste, încercându-se între ei. Unii cereau să depună toți armele și să se supună trupelor italiene. Alții vreau să se organizeze ca să se opună italienilor când vor intra în capitală.

Trupele italiene însănteză greu căci pe acolo plouă cumplit. Au primit însă ordin să înainteze cât vor putea mai repede, ca să scape capitala de jafurile revoluționarilor. Când veți ceta aceste șire, italienii vor fi stăpâni pe Addis-Abeba.

Sfatul Înțelegerii Balcanice și al Micii Înțelegeri la Belgrad

Luni, în 4 l. e., s'a deschis la Belgrad sfatul Înțelegerii Balcanice, din care fac parte: Jugoslavia, Grecia, Turcia și România. Țara noastră a fost reprezentată prin d. Nicolae Titulescu, ministru de externe, căruia i-s'a făcut o frumoasă primire în capitala Jugoslavilor.

După sfatul Înțelegerii Balcanice, a început sfatul Micii Înțelegeri. Când scriem aceste șire, lucrările dela Belgrad încă nu s'au terminat. Se știe însă că s'au discutat acolo toate chestiunile de seamă cari interesează pacea lumii, între cari și călcarea contractelor de pace de către Germania și războiul din Africa.

Alegerile din Franța

În săptămâna trecută s'au făcut alegeri de deputați în Franța. Au fost aleși de toți 618 deputați. Cei mai mulți sunt membrii ai partidelor de stânga, socialiști și comuniști.

Se crede că în urma rezultatului alegerilor, se va face și o schimbare de guvern. Gazetele amintesc, pentru locul de primministru numele alor doi înfocați membri ai partidelor de stânga, Leon Blum și Daladier.

Alegerile din Franța au produs îngrijorare în Italia și Germania. Aceste două țări naționaliste, nu privesc cu ochi buni victoria comunistilor într-o țară apropiată lor. Rusia în schimb e mulțumită de rezultatul alegerilor.

Ard bisericile în Spania

De când partidul comunist, condus de duhul răutății, a pus stăpânire pe frânele Spaniei, bătăile nu mai conținesc. Aproape zilnic se produc încăerări.

La începutul acestei săptămâni, comuniștii au aprins mai multe biserici și școală. Un învățător a sărit pe fereastră ca să scape de furia flacărilor cari amenințau să-l înconjoare. Tot atunci, mai multe persoane bănuite că nu ar fi comuniste, au fost bătute în stradă încât cu greu au fost scăpate de poliție. Așa-i în Spania și așa-i pretutindeni unde s'a înstăpânit felul de guvernare al celor fără de Dumnezeu.

Măria Sa Voevodul Mihai la coarnele plugului. Sâmbătă, în 3 Mai, Măria Sa Voevodul Mihai împreună cu colegii de clasă au făcut practică agricolă. Au ieșit adevărați încoșii de profesori la o moșie din jurul Capitalei, unde așteptau guse pluguri la cari erau înjugați câte o pereche de boi. Cea dinfălcă brazdă a fost trasă de Voevodul Mihai, care pe vânt și soare arzător a ținut de coarnele plugului până seara la ora 7. A terminat o postată de arătură care a și fost sămănată. A ieșit și Malestatea Sa Regele ca să vadă pe prințul-plugar. Urmându-l pe brazda prosperă, Malestatea Sa a spus Prințului: „Suntem popor de plugari și munca pământului să ne fie cea mai de seamă mândrie”.

S'a prăbușit un aeroplan uriaș. O știre costă din Germania anunță o groaznică nenorocire. În noaptea de 29 spre 30 Aprilie mai multe aeroplane făceau exerciții de zbor deasupra unei câmpii. Deodată unul dintre ele a amărit. S'a rupt un șarub mic, înăuntrul motorului, și tot egomotul mașinării a început. O clipă numai aeroplanul a mai sberat înălțat și a pornit apoi cu lugeală nebună spre pământ. Întreg aparatul a fost sfărmat, iar cei 11 militari, cari erau în el, între cari și un colonel, au fost omorâți.

Dela București la Brașov într'o oră 48 m. Un ofițer din București, numit Papană, a plecat în ziua de 1 Mai, ora 1 d. m. cu automobilul spre Brașov. La ora 2,48 m. și 46 secunde, ofițerul a fost în fața primăriei Brașov. A făcut deci acest drum, lung de 172 km., cu o lugeală de 95 km. 1/2 pe oră. Dacă nu trebuia să aștepte la o linie ferată care era închisă, făcea 101 km. pe oră.

Îngrijirea animalelor. Scriam într'un număr trecut al gazetel, cum știa alte popoare să-și îngrijească animalele. Cefim mai nou, într'o gazetă străină, că Anglia a fost străbătută, săptămânile trecute, în lung și lat de un grup de cai cari aveau la gât cutii. Pe cutii era scris: „Dați pentru spitaiul cailor”. În frunte mergea un cal de 29 de ani, care s'a făcut vestit în timpul războiului mondial. Publicul a dăruit same frumoase pentru îngrijirea animalelor, acești foioșori tovarăși ai omului.

Vezuviul iarăși aruncă foc. Din Neapole (Italia) vine știrea, că Vezuviul s'a supărat din nou și a început să arunce iarăși foc. O parte din gura pe care lasă focul s'a prăbușit, formându-se astfel o a doua gură. Pe gura cea nouă a început să curgă lavă care se scurge spre vale. Se crede însă că așezările omenești din apropiere nu sunt, deocamdată, amenințate.

Blajul la București. Cetim în marele ziar „Universul“ nr. 117 din 30 April, că în ziua de 26 Aprilie profesorii și elevii liceului Seral „St. Sava“ au aranjat o șezătoare cu program foarte bogat, unde d. Profesor Paul I. Papadopol, cunoscutul critic literar, a citit bucăți din scrierile directorului nostru d. *Alexandru Lupeanu-Melin*, autor „plin de talent“ cum a spus d. Papadopol. — Tot la București, în ziua de 4 Mai s'a reprezentat, pe scena Operei Române, piesa „*Fetița Orfană*“ a acelulași scriitor blăjan, cu muzica dlui inspector școlar Octavian Pop. Acompanamentul a fost susținut de orchestra Regimentului 4 Roșiori. Serbarea s'a dat în folosul Crucii Roșii a Româneli, sub patronajul Măriei Sale *Voevodul Mihai* care a fost de față, și a Dlui Ministru al Instrucțiunii.

Conferință. Duminică în 3 Mai, ora 11 înainte de masă, d. maior Chifa dela Cercul de recrutare Tr. Mică a ținut o conferință despre pericolul gazelor într'un viitor război. A vorbit în sala de gimnastică a liceului de băieți, ascultat fiind de reprezentanți ai autorităților, public și școlărimi. Conferința va fi urmată de altele, tot în jurul acelulași subiect.

Noii episcopi ortodocși. Congresul Național Bisericesc Ortodox, întrunit săptămâna trecută, a ales următorii episcopi: La Oradea pe *păr. Dr. Nicolae Popoviciu*, preot tânăr, până acuma profesor la Academia de teologie din Sibiu. La Cluj a fost ales *păr. Nicolae Colan*, preoțit anul trecut, până acum rector al Academiei de teologie din Sibiu. La Argeș a fost ales *păr. Grigore Leu* care până acum a fost vicar al Mitropoliei din Iași.

O întâmplare. În nr. 15—16 al gazetei s'a scris că la tribunalul din Dumbrăveni se va judeca procesul preotului sas din Bălcaciu Friedrich Höchsmann, învinuit că ar fi așigat o hartă revizionistă. Aflăm mai nou că harta cu pricină e o hartă strategică din 1914. Insuși preotul Höchsmann ne trimite o întâmplare în care scrie că n'a avut și n'a „întrebuințat nici când o astfel de hartă, care are ceva cu revizionismul“, ci dimpotrivă, își „îndeplinește toate îndatoririle de cetățean fidel“.

Automobilul Regelui Alexandru al Serbiei. Se știe că Regele Alexandru al Serbiei a fost împușcat în automobil, pe una din străzile Marsiliei. Guvernul francez a oferit acel automobil muzeului militar din Belgrad. Cetim într'o gazetă străină că automobilul a sosit la Belgrad săptămâna trecută și a fost așezat într'o sală anume aranjată în acest scop.

Tren aerian. Conducătorii capitalei au făcut o întinsă propagandă pentru „Luna Bucureștilor“, când se va putea vedea o expoziție frumoasă, între altele și un sat model. Un tren aerian, alcătuit dintr'un aeroplan și un planor (un fel de vagon), a plecat în țară, în orașele mai mari mai ales, făcând propagandă ca să meargă cât mai multă lume la București. Pe unde au trecut, conducătorii trenului aerian au fost foarte bine primiți.

A fost sfâșiat de un leu. Un francez numit Charles Hullin, vestit îmblânzitor de lei,

se ocupa duminică trecută cu un leu care trebuia filmat. Leul era cunoscut de viclean și sălbatec. Îmblânzitorul l-a poruncit să se așeze jos, iar el a îngenuchilat pe trupul leului. Când să se ridice, animalul dintr'o săritură și-a înfipt colții în grumazul îmblânzitorului. Câteva clipe de luptă desnădăjduită și Charles Hullin a încetat din viață. Un polițist sosit la locul nenorocirii a scos cu greu pe leu din cușca unde zăcea mort îmblânzitorul.

Furtună cumplită în America. O telegramă sosită peste ape din America, anunță că pe acolo a bătut săptămâna trecută o furtună cumplită. Sufia un vânt îngrozitor care dărâma case, stâlpi de electricitate și telefoane și smulgea arborii din rădăcină. Sunt și numeroși morți. Numărul lor, în clipa când a sosit telegrama, nu se cunoștea. Pagubele pricinuite au sărăcit și mai mult America, sărăcită de inundațiile din săptămânile trecute.

Unde duce beția. Un muncitor din Satu-Mare, numit Iosif Decsuk, s'a îmbătat săptămâna trecută, peste măsură. Ajuns acasă, s'a luat la ceartă cu nevasta. După ceartă s'a urcat pe acoperișul casei, cu o torță în mână, vrând să-l dea foc. Trecătorii l-au văzut și au început să strige la el. Muncitorul s'a speriat atunci și a căzut în stradă. Acum zace la spital plin de răni, rușinat de ceea ce a făcut în timpul beției.

Sfârșitul unui pescar. Locuitorii comunelor din apropierea Dunării se ocupă mult cu pescuitul. Unii dintre ei ajung vestiți de pricepuți în prinsul peștilor. Așa era și Gheorghe Trunca din com. Nedea (în dreptul Craiovei). Săptămâna trecută a intrat în apă, ca să cerceteze gardul în jurul căruia avea unele de prins. S'a scufundat în apă dar n'a mai putut ieși, deoarece a fost prins între două garduri ca într'un clește. Acolo a fost găsit mai târziu de alți pescari, cu trupul început de pești.

Vrea să se însoare cu două nave. Un oarecare Nicolae Eftene din com. Patina de lângă Dunăre (jud. Ilfov) a făcut cerere la ofițerul stării civile ca să se poată căsători cu două femei, cu cari el trăiește în nelegiuire. E interesant că și femeile s'au învoit amândouă la lucrul acesta. Te gândești, ce suferite au oamenii acela și ce creștere au avut, ca să se poată înjosi până într'atâta.

A beut oțet și a murit. Un bătrân din com. Socul (Banat) numit Dumitru Pătricean, suferea de astmă. Cineva l-a sfătuit să bea esență de oțet și se va vindeca. Bătrânul a ascultat, a beut esență de oțet dar imediat l-s'a făcut rău. Dus la spital, medicii nu l-au mai putut da nici un ajutor și a murit în chinuri groaznice.

Se caută struguri. De câțiva ani încoace, strugurii sunt tot mai căutați, comerțul ce se face cu ei devine tot mai bănos. Anul trecut țara noastră a trimis mari cantități de struguri în țările dela miază-noapte. Putea trimite și mai mulți dacă erau bine și frumos împachetați. Aflăm că Suedia a cerut de pe acum, ca să i-se trimită, în toamna ce vine, 20 de vagoane struguri. Cultivatorii de vii, pot face deci un câștig frumos.

Isprava unui cal năvălaș. Un tânăr numit Tudor Florea, păștea un cal pe pajște din marginea Bucureștilor. Vrând să se odihnească, a înfășurat funia calului în jurul mâinii și s'a așezat pe o piatră. Calul se învârtea după larbă în jurul pieții, când deodată s'a speriat și a rupt-o la fugă. Pășitorul său a fost târât prin pietrele drumului și prin

stufișurile apropiate. Când s'a oprit, Tudor Florea zăcea în nesimțire. Dol trecătorii l-au dus la spital, dar sunt puține nădejdi că va scăpa cu viață.

S'a prăbuși podeaua la un mort. Într'un sat din Turcia a murit săptămâna trecută un turc bogat. Seara s'a strâns, ca să-l privegheze, lume multă, neamuri, prieteni și cunoscuți. Mortul era așezat într'o cameră dela etaj. Spre miezul nopții s'a auzit dintr'odată un șgomot nelămurit. Turcii au rămas înmărmuriți, o clipă numai. În clipa următoare podeaua casei s'a prăbușit ducând cu ea pe mort și pe cei ce privegheau. Șapte inși au murit iar alți 10 au fost greu răniți.

Ierburi bune de fân

Prin fânațe și pe râturi cresc tot felul de ierburi.

Nu toate ierburile sunt bune de fân.

Ierburile din cari se face cel mai bun fân sunt de două feluri: înalte și mărunte.

Ierburile înalte sunt:

Coadă vulpei. Crește foarte de timpuriu. Ține vre-o 4—5 ani. Are florile verzii, așezate în spiculețe, grupate câte patru-pase la olaltă. E cea mai bună iarbă de fân.

Timoftica. E mai înaltă decât coada vulpei și are spic asemănător cu al ei. Spiculețele Timofticei însă sunt mult mai îndesate ca și la coada vulpei. Ține mai mulți ani. Din Timoftică încă se face fân foarte bun.

Golomățul. E o iarbă înaltă și tufoasă. Spiculețele sunt strânse în ghemuri mici. Un spiculeț are 3—4 flori, uneori are și 8—9 flori. Golomățul e foarte căutat pentru fân. Trebuie cosit când începe a înflori, sau chiar până nu a înflorit, căci altfel se îmbătoșează.

Păiușul. Sunt mai multe soiuri de Păiuș. Cel mai bun este Păiușul livezilor. Crește înalt aproape de un metru. Spiculețele sunt grupate într'un spic lung și ramificat și în fiecare spiculeț sunt câte 7—8 flori.

Păiușul încă e o iarbă timpurie și dă un fân foarte bun.

Zizanie. Se mai numește și *Ratgras italianesc*. Ține numai un an. Se asemănă cu Pirul. Se deosebește de Pir numai prin spiculețe. La Pir spiculețele sunt așezate cu partea lată spre osia spicului, pe când la Zizanie, spiculețele sunt așezate cu muchia pe osia spicului.

Este o iarbă de nutreț foarte bună.

Ovăstorul. Mulți îi spun și *Ratgras tranșuzesc*. Crește înalt aproape de un metru și jumătate. Spicul în timpul înfloririi e puțin aplecat. Spiculețele sunt lucitoare și de un verde alburii. Adeseori se cultivă ca iarbă de nutreț, căci dă un fân bun.

Ierburi mărunte sunt:

Fritșorul. Are mai multe neamuri. Cel mai bun pentru fân e *Fritșorul* de livezi. Are o tulpiniță netedă.

Foile încă au teci netede. Spiculețele sunt grupate într'un spic în formă de piramidă. Crește bine în pământurile reavâne, prin lunci și la umbra pădurilor.

Pieptănărița. Ține mai mulți ani. Are spicul crestă ca și un pieptene. Spiculețele sunt de două feluri, unele

roditoare și unele sterpe. Fiecare spiculeț roditor e însoțit de unul sterp în formă de pieptene. Spiculețul roditor are 3—4 flori și e acoperit de două frunzute păroase spre vârf.

Zizante sau Raigras englezesc. Seamănă cu cel italianesc, dar e mai mic și nu are țepi, pe când cel italianesc are țepi. Ține mai mulți ani și dă nutreț foarte bun.

Ovăsciorul aurtu. E mai mic ca și Ovăsciorul sau Raigrasul francezesc. Are spicul orengurit. Dă nutreț minunat.

Iarba câmpului. Ține mai mulți ani. Crește mai bine prin locurile reavane. Face mlădițe, cari se înrădăcinează bine în dreptul nodurilor. De aceea, aceasta iarbă, rabdă foarte bine să fie călcată de picioarele vitelor. Are spiculețele foarte mici. Dă un fân bun.

Dacă printre ierburile acestea se mai găsește și Trifoiu roșu, Trifoiu alb, mărunt și târător precum și Sparcetă și Ghizdeiu, fânul e de o neîntrecută bunătațe.

Mirosul plăcut încă ridică bunătațea fânului. Chiminul, Păpădia și Coadă șoricelului, dacă se găsesc în fân, dau acestuia un miros, care îl face să fie foarte căutat și mâncat de vite cu multă plăcere.

Ion Popu-Câmpeanu

Musca columbacă

Musca columbacă, cunoscută de popor sub numele de *musca rea* sau de *musca veninoasă*, se ivește în fiecare an primăvara, pe la mijlocul lui Aprilie și până la sfârșitul lui Iunie. Din cauză că produce pagube nenumărate printre vitele sătenilor pe care le întâlnește la pășune, este bine ca fiecare crescător de animale să cunoască mijloacele prin care se pot feri vitele de înțepăturile ei și leacurile cele mai bune pentru vindecarea vitelor îmbolnăvite de ea.

În cărți i-se spune musca columbacă, din cauză că trăește în păraele din jurul castelului Columbaca, așezat pe malul drept al Dunării, în Jugoslavia. La noi în țară trăește în Banat, mai cu seamă în județul Severin. Aici, pe malul atâng al Dunării, se găsește o peșteră, și legenda spune că ea ar lua naștere din capul putred al unui balaur, care a fost omorât de un erou grec în această peșteră.

Cum trăesc aceste musculițe?

Musca columbacă este o musculiță de 2—4 milimetri lungime, de culoare negricioasă pe spate și cafenie pe pânțele. Bărbătușul este mai mic decât femela, dar nu este vătămător din cauză că nu atacă niciodată omul sau animalele. Femelele sunt mai mari și mai rele decât bărbății, ele atacă vitele pentru a le suge sângele. O femelă depune câteva sute de ouă. Aceste ouă sunt învelite cu o substanță cleioasă și femela le așează pe pietrele sau pe plantele cari se găsesc în păraele de munte, cu apă puțină și limpede. Ouăle se clocesc la soare timp de 3 săptămâni și apoi din ele ies niște larve asemănătoare cu omizile. După 2 luni larvele se schimbă în pupe, un fel de gogoși brune, asemănătoare cu gogoșile viermilor de mătase. Din aceste gogoși apoi

pe la jumătatea lui Aprilie ies primele musculițe, cari sunt luate de vânt și răspândite în toate părțile. Adesea sunt așa de multe încât par a fi niște nouri purtați de vânt.

Când întâlnesc pe câmp o turmă de vite, se năpustesc asupra lor și le înțepă mai cu seamă în regiunile unde pielea este mai fină și mai puțin păroasă, adică pe: buze, nări, ochi, urechi, pânțele, uger și organele fatătoare.

Atacul lor asupra animalelor se produce de obicei dela răsăritul soarelui până la ora 10 dimineața, iar după amiază dela ora 4 până seara. În timpul nopții și ziua, când e prea cald, ele stau ascunse în tufșuri. Ploaia le distruge foarte repede. În schimb în timpul primăverilor secetoase aduc cele mai mari pagube. Se feresc de a intra în grajduri, mai cu seamă în cele întunecoase.

Semnele vitelor înțepate de musca columbacă.

Înțepăturile de musca columbacă se aseamănă cu acelea făcute de purice. Când sunt multe și apropiate formează o pată roșie. În acest loc se produce o umflătură tare și dureroasă, încât animalul nu suferă să fie atins.

Când vita a fost înțepată de multe musculițe, e neliniștită, nu mai mănâncă; ține gura deschisă, limba îi atârână afară din gură, respiră foarte greu, inima îi bate foarte puternic și în câteva ceasuri moare.

Când vita a fost înțepată de mai puține muște, are tremurături musculare, e neliniștită, nu mai mănâncă, căldura corpului scade din zi în zi, toată ziua stă culcată și după 6—7 zile moare înveninată.

Moartea animalelor se produce din cauza veninului pe care musca îl varsă în sânge când înțepă. Alteori se întâmplă că pătrund în nas atâtea muște, încât animalul nu mai poate respira și moare înădușit. Carnea animalelor mușcate mai puțin și apoi tăiate, se poate consuma fără nici un pericol.

Cum să ne apărăm vitele de această muscă?

Când musca columbacă se ivește într-o regiune a țării, sătenii sunt obligați să anunțe prefectura județului, care va lua din vreme măsurile necesare pentru distrugerea muștelor. Fiindcă musca atacă vitele numai în timpul zilei, animalele vor fi ținute în grajduri întunecoase, iar pășunarea și muncile agricole se vor face noaptea, sau în timpul zilelor înnoate, ploioase și reci.

Dacă este neapărată nevoie a se scoate vitele la muncă sau la pășune în timpul zilei, atunci ele trebuiesc unse cu păcură sau petrol amestecat pe din două cu se, uleiul sau untură. Se scotește câte o jumătate de kg. de păcură pentru ungerea unui animal mare și 200 grame pentru unul mic.

În regiunile de munte se poate folosi rășina de brad pe care țărani o amestecă cu trei părți lapte și o parte făină de porumb și se formează astfel o unsoare cu care se unge animalul pe tot corpul.

Aceste ungeri se vor repeta în fiecare săptămână, tot timpul cât muștele vor trăi în acea regiune. La vacile cu

lapte ugerul se va unge numai cu grăsime curată.

În regiunile unde musca columbacă se ivește în fiecare primăvară, se vor aduce pe pășune grămezi de gunoaie și băligar umed, cari vor fi aprinse cu toată grija cuvenită și vor alunga muștele prin fumul ce-l produc. De asemenea este bine să se afume grajdurile goale, fiindcă musca fuge de fum. În timpul muncilor agricole este bine să se lege la capătul tânzelei un vas cu gunoiu aprins.

Oile și caprele nu se vor tunde decât la sfârșitul lui Iunie.

Vitele bolnave se vor îngriji astfel:

Pe părțile înțepate se vor pune cârpe cu apă rece, sau se vor spăla cu oțet amestecat pe din două cu apă. Aceste părți mai pot fi spălate cu apă de plumb, cu apă sărată sau cu amoniac (o parte amoniac la 9 părți de apă).

Vitelor grav bolnave li-se va da pe gură o jumătate de litru de rachiu sau țuică, sau o fiertură din 100 grame de cafea la un litru de apă.

Se recomandă să se pună în grajduri ramuri de salcie sau de scumpie (melin, pelin), pe care muștele se strâng în timpul nopții și cari se vor distruge dimineața prin foc.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

Cărți nouă

Dr. VICTOR BOJOR canonic: *Rătăcirile Pocăiților*, Nr. 15 din Biblioteca din Cluj—Gherla, seria II. pentru popor. Cluj 1935. Proprietatea și Editura Tipografiei Diecezane. Prețul?

Păr. canonic Bujor — care scoate Biblioteca din Cluj-Gherla, având 3 serii, una pentru intelectuali, a doua pentru popor și a treia pentru preoți sau păstorii sufletști — ne dă în partea aceasta întâie a cărții sale frumoase învățătură creștinești, pentru luminarea tuturor, despre greșelile și rătăcirile pocăiților. Cărticica, cuprinzând 120 pagini, și-o împărțește în mai multe capitole, vorbind mai întâi despre creștinul adevărat, despre înaintemergătorii pocăiților de astăzi, despre multele feluri de pocăiți (baptiști, nazareni, sămbătari, adventiști, studenți în Biblie, hlăștii sau briștii, inochentiști, pentecostaliști, mântuiți sau teodorști, secerători, răscolnici, lipoveni, scapeți sau schivanoviști, stundobaptiști, duhoborți, molomani și alte zeci de secte), despre semnul creștinismului adevărat, cine a trimis pe pocăiți să propovăduiască, fățarnicia pocăiților, bunătațile și darurile sufletști pe cari pocăiții vreau să despoaie pe cei credincioși. Pe urmă dă o scrisoare a unui fost pocăit (predicator baptist) Ioan Dărăban, publicată în „Unirea Poporului” în numărul 14 din 9 Aprilie 1933.

Cărticica se citește ușor, e scrisă pe înțelesul tuturor, este cât se poate de folositoare pentru credincioșii noștri și o recomandăm cu toată căldura.

Pr. IOSIF TĂLMĂCEL franciscan. *La poarta Ratului*. Prețul 15 Lei. De vânzare numai la autor: Biserica Catolică Bacău, Tipografia „Serafica” Săbăoani, Roman.

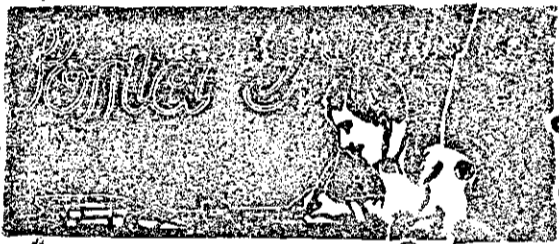
Păr. Tălmăcel a fost și prin Ardeal și cine i-a ascultat predicile, nu-l mai uită cu una cu două. Tot asemenea va păți și celce-i va citi și cărticica aceasta, care deși n'are decât 66 pagini, se întipărește adânc în sufletul omului. Eu unul, îndată-ce am apucat s'o citesc, n'am mai putut-o lăsa din mână. Și cum s'o lași, când se prezintă la poarta raiului Cucoana Safta din Modernești și, ajungând acolo, mai întâlnește și pe Madam Ruxanda din Nebunești, pe

Domnul Toader din Bețivești, pe Domnișoara Tița din Fundulești; pe cavalerul Niță din Necurați și pe avocatul Gurămare din Minciunești. Pe lângă ei mai erau mai mulți copilași sub 7 ani, cărora Sf. Petru iute le dă drumul în raiu, tot asemenea și câtorva preoți, călugări și călugărițe. Pe un preot îl trimite în purgator, pentru că a dat prea ușor deslegare lui Toader Nasroș care avea năravul beției și nu voia să se lase de ea. 100 de ani purgator pentru acest păcat! Mai intră ei și în raiu și în purgator destui, dar Madame Ruxanda din Nebunești în fundul iadului, Domnișoara Tița din Fundulești într'un loc mai ferit al iadului. Cavalerul Niță din Necurați tot în împărăția lui Scaraoschi, avocatul Gurămare din Minciunești lângă tronul lui Scaraoschi, Ghiță Poloboc din Prăpădești sub picioarele lui Scaraoschi, Gogu Castravete din Nespălăși în focul Gheenei, baba Marghita din Otrăvești la purgator, Dascălul Hădu din Rătăciți 400 ani în focul purgatorului Ghiță Nasinfurculiță din Prostăvești, sub picioarele lui Scaraoschi, Vasile Prostuțu din Sărăceni se va numi Vasile cel Cuminte și va intra în raiu. Chiar pe urmă, după ce a auzit toate aceste sentințe, a intrat în iad și Cucoana Safta din Modernești.

»E muncă multă la ușa raiului, și încă azi au fost puțini și cu răsueli destul de scurte, dar când vin la răfuială regi, împărați, miniștri, deputați, senatori, judecători, prefecti, percepători, directori de bănci, directori de fabrici, administratori de moși, directori de vamă, directori dela administrația căilor ferate, dela administrația pădurilor, medici chirurși, farmaciști, patroni de hoteluri și restaurante, directori de teatre de cinematografe etc. etc., atunci să vezi, ce muncă este, câte dosare trebuie citite și controlate».

Vorba, că în raiu nu poate intra nimeni fără pașaport iscălit de preotul, adică fără de a se fi spovedit, împărtășit și fără de a fi primit cineva sfântul mir.

Așa, în forma ei glumeață, cărticica se citește cu haz, dar dă mult de gândit și te face bun creștin, vrând nevrând. Cetiți-o și vă convingeți!

I. Pojar. Manuscrisul Dvs. a sosit prea târziu la redacție așa că nu l-am putut întrebuința pentru nrul de Paști. Deoarece acum ar fi târziu să se publice, Vă anunțăm că Vă stă la dispoziție și-l puteți ridica dela redacție.

Mureșan, Turda. Ne trimiteți suma de Lei 75 fără să ne scrieți exact adresa. Vă rugăm să ne scrieți sub ce număr primiți gazeta sau adresa întregă.

Albu Gheorghe: Abonamentul Dv. plătit până la 31 Martie 1937.

Virgil Șurani. — În 19 Dec. 1935 am primit suma de Lei 300 din care am trecut în abonamentul Dv Lei 150 pe 1935 iar restul de 150 Lei i-am trecut la Gheorghe Goloman, pe 1935 Lei 138; 1936 Lei 121

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Anton Erdeș, Patriciu Pop, Popa Victor, E. Șoldea, Cismaș Ștefan, Ioan Iura, Deac Ioan I. M., Gavril Nap, Albu Gheorghe, Ioan Comanac, Ioan Oltean, Of. parohial Făgăraș, Ștefan Betea, Ioan Rotariu, Aughies Ignat, D. Streza, Of. parohial Ocland, Tatar Patriciu, Rusu Simion, Teodor Șermășan, Morariu Victor.

Alte sume: Măgurean Vasile 30; Mădăraș Vasile 100; Rătea Vasile 38; Giurca Virgil 100; Bota Vasile 32; D. Dreghiciu 225; Oltean Teodor 200; Elisabeta Pelle 75; Torjoc Ioan 50; Dr. V. Pinteș 200; Pr. B. Roncila 300; Ioan Canciu 300; Ioan Pătruț 50; Oprea Sever 35; Th. Solomeș 75; Gregoriu Tunaș Aurora III. 1000; Casa Națională Cheniz 500; Gavril Deac 250; Nicula Dumitru 75; Ioan Dicol 100; Moluar Gheorghe 40; Valeriu Nistor 100; Ioan Moga 140; Bad Iacob 110; E. Hârceagă 80; Eugen Berariu 300; Paștina Ioan I. M. 75; Iosif Cuc, Aurora III. 242.

Curat. bisericli Dicosănmărtin 280; Of. parohial Alecuș 400; Ioan Stanciu 600; Octavian German 380; Aurel Peculea 600; Solomon Barbu 480; Brad Ioniță 200; Crăciunean Ioan 330; Martin Socaciu 138; Nobili Valer

250; Liciniu Papiu 200; Biserica, Măgina 200; Pop Gavril 300; Stanciu Virgil 100; Of. parohial, Hergheia 600; Nicolau Gheorghe 300; Petraș Ioan 200; Victor Barna 600; Of. parohial Micești 300; Biserica Ighișul nou 400; Briscau Ioan a P. 500.

Banca „VICTORIA” S. P. A. din Agrișten jud. T. Mică
Capital deplin vărsat 2.000.000 — fond de rezervă 130.695
Inscrisă în Registrul Bancar sub Nr. 5/1935

BILANȚ

încheiat la 31 Decembrie 1935 și aprobat

Activa: Cassa lei 24.083 — Debitori beneficiind de legea conversiunii cotă rămasă lei 2.225.519 — Cont curent lei 4.122 — Cambii cu giranți lei 148.015 — Angajamente de reescont în conversiune lei 1.092.946 — Cont de virament lei 3.091 — Mobilier lei 21.000 — Pierderi rezultate din legea conversiunii lei 432.560 — Total lei 3.951.336.

Passiva: Capital lei 2.000.000 — Fond de rezervă lei 110.300 — Fond de penziune lei 20.395 — depuneri spre fructificare lei 665.605 — Cont curent lei 13.921 — Cont diversi lei 27.243 — Angajamente de reescont lei 1.092.946 — Profit net lei 20.946 — Total lei 3.951.336.

Cont de ordine la activ: Cauțiuni statutare Lei 150.000.

Cont de ordine la pasiv: Deponenți de cauțiuni lei 150.000.

Contul profit și pierderi încheiat la 31 Decembrie 1935.

Debit: Dobânzi la contul curent lei 1227 — Diverse spese curente Lei 20.608 — Salare lei 25.500 — impozite lei 10.916 — Beneficiu net lei 20.946 — Total lei 79.177.

Credit: Interese dela împrumuturi și altele Lei 79.177.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
(399) I 1 CONSILIUL DE CENZORI

Amânare de licitație

Primăria orașului Blaj anunță că Monitorul Oficial nu a putut insera în termen publicarea (publicată în nrul 18 al gazetei noastre) pentru executarea lucrărilor de construire a trotoarelor și asfalt pe str. Regele Ferdinand în orașul Blaj, din care gricină publicarea se amână pe ziua de 9 Iunie 1936, în același loc și aceleași condițiuni.

Judecătoria m. Dumbrăveni Sect. cărț. fondurare
Nr. 216—1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Banca Română s. z. din Dumbrăveni contra urmăriților Ruja Vasile și soția Poniș Eva din Dumbrăveni, Judecătoria a ordonat licitațiunea excoțională în ce privește imobilul situat în comuna Dumbrăveni circumscriptia Tribunalului și Judecătoria Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. 1 protocolului c. f. 1136 A + 1 top. 164 carte cu 145 st. p. în preț de strigare 1000 Lei pentru încasarea creanței de 8437 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 22 luna Mai anul 1936 ora 8 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic, decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socototite după cursul fixat în § 42 Legea LX. 1881, sau să predea aceluiș delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să asuneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 151 legea LX, 1881, § 21 Legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai mic decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procesuală a prețului ce a oferit. — (§ 25 XLI. 1908)

Data în Dumbrăveni, la 21 luna Februarie anul 1936.

Judecător: Dr. Vitályos ss.

(393) I-1

aj. dir. I. Rondolea

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

„Fetița Orfană“

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se afla de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, „ 20

Librăria Seminarială din Blaj

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaugă 5 Lei pentru porto. Cu rambars nu se trimite.